

Разширяването на север и нови импулси към политиката на интеграция

Под ръководството на генерал Дьо Гол Париж отхвърля, от една страна, автономните правомощия на ЕИО по отделни въпроси, а, от друга - присъединяването на Великобритания. Едва при Жорж Помпиду, приемника на Дьо Гол на президентския пост, правителството в Париж се показва по-гъвкаво. Вследствие на това срещата на върха в Хага на 1 и 2 декември 1969 г. взима решение за разширяването на Европейската общност (ЕО) на север. Други важни резултати на тази среща на държавните и правителствените ръководители на страните от ЕО са решенията за въвеждането на икономическия и валутен съюз до 1980 г., за различни институционални промени и решението за разширяване на правомощията на Европейския парламент и за неговото пряко избиране.

Водените от 30 юни 1970 г. с Великобритания, Дания, Норвегия и Ирландия преговори за присъединяване приключват на 22 януари 1972 г. с подписване на договорите за присъединяване. Още на 20 ноември 1971 г. мнозинството в британската Палата на общините подкрепя влизането в ЕО. При референдумите в Ирландия и Дания присъединяването към ЕО също е подкрепено с мнозинство. Но населението на Норвегия отхвърля членството в ЕО.

Срещата на върха в Хага се стреми да даде импулс за развитие не само в сферата на разширяването. В допълнение на това нейните решения сочат необходимостта от реформа във важни области на ЕО и от засилване на интеграцията.